

sters Ret, idet disse jo ikke engang, uden undtagelsesviis, selv ere Interessenter i Kasserne og saaledes ikke ville kunne gjøre nogen Stemme gjældende i de Sidstnævntes Forsamling.

Skulle samtlige disse Hensyn fyldestgjøres, da maa det formeentlig erkjendes at være ikke blot hensigtsmæssigt, men ligefrem nødvendigt, at den lovgivende Magt tager Forholdets Ordning i sin Haand, ligesom dette da selvfølgelig ogsaa maa være en Betingelse for, at den skal være villig til at samtykke i, at Theatret ved en, forsaavidt det gjøres fornødent, i nogen Tid fortsat Understøttelse sætter Kasserne istand til at fyldestgjøre deres Forpligtelser i et større Omfang, end dette ellers vilde kunne skee.

Fra dette Synspunkt er altsaa Forslaget til § 33 affattet. Det første Spørgsmaal, som Commissionen iøvrigt ved Udarbejdelsen af samme har maattet opstaa sig, er Spørgsmaalet om det virkelige Omfang af samtlige de enhver af de tvende Entekasser paahvilende Forpligtelser. En Opgjørelse heraf kan, naar den skal være aldeles tilförelidelig og fyldestgjørende, selvfølgelig kun skee paa den Maade, at man først med Benyttelse af de for en eller anden Livrenteanstalt gjældende Tabeller søger at udfinde, hvor Meget det efter henholdsvis Pensionisternes og de nuværende Interessenters samt deres Ugtefællers (Hustruers eller Mænds) Alder vilde koste at erhverve dem nu eller i sin Tid Livrenter af samme Størrelse som de dem henholdsvis nu eller senere tilkommende Pensioner, og at man dernæst med den saaledes udkommende Sum sammenholder den paagjældende Kasses Formue, dertil lagt det kapitaliserede Beløb af dens Interessenters fremtidige Bidrag og dens øvrige Fordringer. En Betingelse for, at en saadan Opgjørelse kan finde Sted, er det imidlertid, at man bestemte kan faae opgivet saavel samtlige de Personers Alder, hvorom der er Spørgsmaal, som Størrelsen af de Pensioner, der ville tilkomme de Forsikrede. Men heraf følger det, at en virkelig og fuldstændig Opgjørelse af de tvende Entekassers Status ikke for Tiden kan og aldrig har kunnet finde Sted, idet det selvfølgelig baade er umuligt at udregne Værdien af en eventuel Entepension, naar den paagjældende

Interessent endnu er ugift, og ligeledes er umuligt at beregne Værdien af en tilkommende Pension, hvis Størrelse endnu ikke nødtvungen lader sig opgive, fordi den skal afhænge af den paagjældende Interessents senere Værdi, ligesom det da ogsaa omvendt er umuligt at beregne Størrelsen af Kassernes Formue, naar Bidragenes Størrelse senere kan være. Først og fremmest vil det altsaa være nødvendigt at træffe saadanne Forandringer i de paagjældende tvende Kassers Love, som ville gjøre det muligt virkelig at opgjøre Omfanget af deres Forpligtelser, og hertil sigte de i det første Stykke af § 33 optagne Bestemmelser om, at de ugifte Interessenter skulle betragtes som udtraadte af Kasserne fra en vis Dag, forsaavidt de da ikke tillige ere Gift efter tidligere Interessenter, og som saadanne allerede oppebære Pension af Kasserne, at Interessenternes Bidrag ikke skulle kunne forhøies, selv om deres Værdier senere forhøies, men at omvendt ogsaa de senere indtrædende Entepensioner kun skulle beregnes efter de nuværende Værdier, samt endelig at Pensionen for Gift efter et Capelmedlem ikke skal kunne beregnes efter en anden Værdi end efter hans nuværende virkelige, fordi han bliver længere end en vis Tid i Theatrets Tjeneste. Commissionen indrømmer, at disse Bestemmelser — der tillige ville forhindre, at Entekassernes Forpligtelser kunne forøges udover deres nuværende Omfang, hvad der ellers kunde skee — ved første Delkast kunne synes noget vel haarde, navnlig for de endnu ugifte Interessenters Vedkommende, men de ville formeentlig ved nærmere Betragtning vise sig at være absolut nødvendige. Commissionen har iøvrigt søgt at skaffe de ugifte Interessenter, hvis Antal ikke er stort (17 i Theatrets og 8, deriblandt 4 Entemænd, i Capellets Entekasse) nogen Udflugt til Erstatning for den Afgang til Enteforsørgelse, hvis de senere maatte gifte sig, der saaledes berøves dem, ved paa et senere Punkt af Paragraphen at foreslaae, at de Bidrag, som de efterhaanden have ydet til den paagjældende Kasse, skulle tilbagebetales dem heelt eller henholdsvis, forsaavidt der efter den hele Opgjørelse maatte blive noget Restbeløb tilbage af Kassens Formue. Endnu skal det med Hensyn til dette Punkt kun bemærkes, at